

Kerken kunnen nog kiezen

Geschreven door Administrator

maandag, 29 juni 2009 05:11 - Laatst aangepast woensdag, 08 september 2010 10:05

De rede die president Barack Hoessein Obama de 4^e juni '09 in Caïro heeft gehouden is een markant keerpunt in de geschiedenis.

Veel commentatoren spreken van een teken van hoop. Anderen vrezen een sluwe streek van de komende antichrist (Daniël 8:25).

Israël voelt zich verraden.

Momenteel schijnt de storm wat geluwd te zijn. Niet alleen de tijd, maar ook de chaos na de verkiezingen in Iran en de atoomdreiging van Noord Korea spelen hierbij een rol. Een tijdelijke rol want de trend is gezet.

Obama stak een vriendelijke hand uit naar keiharde, repressieve Moslimlanden en stelde harde, onredelijke eisen aan een trouwe vriend, aan Israël, de enige democratie in het gewelddadige Midden Oosten. Pittige en harde druk op Israël en begrijpende, troostende woorden voor Palestijnse Moslim terroristen. Een vriendelijke hand naar de vijanden van Israël en een krachtig vermaan aan het adres van Israël. Zijn eis om zelfs natuurlijke groei van Israëlische dorpen in Judea en Samaria te verbieden is te dwaas en te arrogant om over te praten. Joodse mensen, in hun eigen thuisland, Judea en Samaria, zouden niet eens een kinderkamer mogen bouwen. Of een speelzaal voor de peuters van de snel groeiende gezinnen in de nederzettingen, die slechts 1,7% van het grondgebied bewonen dat door de internationale gemeenschap voor een Palestijnse staat bestemd is. Grondgebied dat Israël volgens Gods besluiten, die Hij met dure eden bevestigd heeft, aan Israël toekomt. Over deze geestelijke achtergrond van het probleem maken politieke machthebbers zich niet druk. Zelfs historische en volkenrechtelijke claims van Israël interesseren deze machthebbers niet. Ze zullen het wel merken. Wat zullen de meeste machtigen van deze aarde nu nog hard lachen als ze horen dat zij, of hun opvolgers eens tot eer van de God van Israël zullen meezingen in een koortje: *" Alle koningen van de aarde zullen U, o HERE, loven,.... zij zullen zingen van de wegen van de HERE"*;

(

Psalm 138:4,5

). Dat is wat anders dan

"de wegen van de HERE";

dwarszitten, zoals Obama, Sarkozy en hun collega's van de G8, de EU en in de VN op dit moment doen. De tijd komt dat

"alle volken zullen komen en zullen voor U neervallen in aanbidding";

(

Psalm 86:9

en

Openbaring 15:4

). Dan staat Israël in het centrum want *"Hij brengt volken onder ons..."*; (

Psalm 47:4

). De machthebbers van die volken zullen het wel merken! Maar het probleem is dat ook wij, gewonde burgers 'het zullen merken'. Maar zover is het nog niet. Wel heeft Obama een duidelijke keuze gemaakt. En met hem zogoed als de hele wereld. Dat is angstig spannend. En niet alleen voor Israël. Een historisch keerpunt.

De geestelijke dimensie van deze ontwikkeling is eenvoudig samen te vatten. We zitten op dit moment middenin een harde strijd om de doorbraak van het Koninkrijk van de Here Jezus Messias. Immers *"de Verlosser zal uit Sion komen"*; (Romeinen 11:26). Het herstel van land en volk van Israël is het voorwerk van de komst van de Messias en zijn rijk. De wereld verzet zich tegen dit machtige werk van de Almachtige. Maar kerken en volken kunnen nog kiezen. Voor hen allen is het bijbelwoord:

"Kies dan heden wie u wilt dienen";

bijzonder actueel. Rabbijnen noemen deze tijd *"de weeën van de Messias"*; Het levensbelang van een goede keuze lichten we toe vanuit een enkel voorbeeld uit de Heilige Schrift. Altijd als Israël op weg is naar het Beloofde Land vindt er een diepe, zeer belangrijke geestelijke gebeurtenis plaats.

Uit Egypte

Nadat God zijn volk Israël uit Egypte bevrijd had vond er een machtige, voor heel de wereld belangrijke gebeurtenis plaats. Op de Sinaï vertrouwde de Schepper zijn Torah toe aan Israël. Waaronder de Tien Geboden. Daarna trok Israël, gewapend met Gods Woord en onder veel tegenstand door de woestijn naar het Beloofde Land. Drie partijen speelden onderweg een rol:

1. Vijanden, zoals Egypte, Amalekieten en andere volken. Zij gingen te gronde.
2. Onverschillige en bange volken, zoals de Ammonieten en Moabieten. Zij waren nakomelingen van Lot, dus familie van Israël. Zij steunden Israël niet.
3. Vrienden, zoals de Kenieten en de Kanaänitische stad Gibeon met omliggende plaatsen.

Uit Babel

Toen een deel van het Joodse volk uit de Babylonische ballingschap terugkeerde waren er:

1. Vijanden, zoals Haman de jodenhater en de Syrische vorst Antiochus IV Epiphanes (die model staat voor de antichrist). Zij gingen te gronde.
2. Overschillige en soms vijandige omstanders.
3. Een aantal vorsten die sympathiek stonden tegenover het Joodse volk.

Ook toen kwam er een machtige, geestelijke gebeurtenis in verband met het komende Koninkrijk van God. De Here Jezus, het Levende Woord van God, Jezus Messias, kwam. Hij *"bracht de reiniging van de zonden tot stand"*;

(
Hebreeën 1:3

). Het beloofde Koninkrijk van recht en gerechtigheid kwam toen (nog) niet.

Heden

Nu brengt God voor de derde keer *"de Joden thuis"*, naar het land dat Hij onder ede beloofd heeft. Weer zijn machtige vijanden uit op het vernietigen van Israël. Denk de Holocaust en de dreiging die nu boven Israël hangt. Weer is er *"familie van Israël"*; die het af laat weten of zich vijandig opstelt. Die familie bestaat uit een groot deel van de kerken. Bij deze moderne tocht van Israël naar het Beloofde Land hoort ook een machtige, geestelijke gebeurtenis. Dat is de doorbraak van het Koninkrijk van God met de wederkomst van de Here Jezus, die op het punt staat plaats te vinden. Vandaar dat de *"wereldbeheersers van deze duisternis"*;

(
Efeze 2:2

) politieke en geestelijke leiders opzetten tegen Israël. Die 'wereldbeheersers' zijn woeste, vernietigende geestelijke machten van de duisternis. Israël staat in die strijd om het Koninkrijk zo goed als alleen. De heiden-profeet, Bileam, die door het angstig-vijandige Moab ingezet werd tegen Israël, zag het al:

"Zie, een volk dat alleen woont";

(
Numeri 23:9

). Hoe waar is Gods Woord! Wat staat Israël alleen! Maar waar blijven de vrienden van Israël? Waar blijven de kerken? De geschiedenis van de uittocht uit Egypte geeft een profetische aanwijzing. Wie zijn de vrienden, de *"Kenieten"*? Wie zijn de

‘Moabieten’, de onverschillige ‘familie van Israël’ in deze tijd?

Kenieten

De Kenieten waren een nomadenstam waar Mozes toen hij uit Egypte moest vluchten, gastvrij werd ontvangen. Deze stam werd geleid door de stampriester Jetro. Hij werd de schoonvader van Mozes. Jetro werd geweldig gezegend. Niet alleen met een goede partner voor één van zijn zeven dochters, maar hij kwam tot geloof in de ware God, de God van Israël. De zoon van Jetro heette Hobab. Hij trok met een aantal stamleden met Israël door de woestijn en kreeg een deel in het Beloofde Land. Eeuwen later werden de Kenieten nog gezegend om hun weldaad aan Israël. De moderne Kenieten zijn de vrienden van Israël, waaronder de christenzionisten. Zij bidden voor Israël en steunen Gods volk dat op weg is naar Gods doel, naar het messiaanse Koninkrijk.

Moabieten en Ammonieten

De Moabieten en Ammonieten waren nakomelingen van Lot, een neef van Abraham. Dus nauwe familie van Israël. Wat zegt de Torah over hen? *‘Een Ammoniet of Moabiet zal niet in de gemeente van de HERE komen; omdat zij u bij uw uittocht uit Egypte niet met brood en water tegemoet gekomen zijn en omdat zij tegen u Bileam ... gehoord hebben om u te vervloeken’* (Deuteronomium

23:3,4

).

Wie is de ‘familie van Israël’ in onze tijd? Israël is ‘onze oudere broeder’. Wij zijn ‘geënt op de edele olijf’, door het geloof ook ‘zonen van Abraham’ en ‘medeburgers van de heiligen’. Paulus is het die deze drie beelden gebruikt om de verbondenheid van ons, gelovigen-uit-de-volken, met Israël te duiden. De Here Jezus zegt Zelf: *‘nog andere schapen heb ik, die niet van deze stal zijn; ook die moet ik leiden en zij zullen naar mijn stem horen en het zal worden één kudde en één Herder’*;

(
Johannes 10:16

). De meeste kerken gedragen helaas zich als de Moabieten en Ammonieten in de tijd van Mozes. Geen brood of wijn, alleen een ondraaglijke onverschilligheid als het op Israël aankomt. Geen geestelijke steun maar meedoen met de ‘vervloekingen’ van de wereld over Israël. De grote afval en dorheid van die kerken is het gevolg van deze houding. Kerken kunnen nu nog kiezen. Het is afval en oordeel of opwekking. Het is een afglijden naar de eindtijdkerk van het Beest, of solidariteit met en voortdurende voorbede voor Israël. Het keerpunt van Obama heeft deze keuze wel zeer urgent gemaakt. De tijd is kort!